Feixisme hispànic

L'any 1977, Espanya va iniciar un camí molt lloable per poder arribar a ser una democràcia. De fet tota la història recent d'aquest desgraciat país es pot resumir i il·lustrar a través de la lluita per poder deixar de ser allò que el franquisme anomenava una «democràcia vertical» per consolidar-se com un país homologable amb la majoria d'estats europeus, si més no amb els que havien lluitat contra el feixisme, que l'havien guanyat i que s'havien constituït com a Comunitat Econòmica Europea.

Ara, però, el problema d'Espanya és que, per poder deixar definitivament de ser la pitjor de les democràcies, ha fet un pas en la direcció equivocada per començar a ser la millor de les dictadures. « Vale más ser cabeza de ratón que cola de león», diuen els oligarques castellans. I una bona dictadura s'ha de fonamentar en els principis immanents del feixisme, una bèstia que no ha deixat mai d'exhalar el seu pútrid alè entre els Pirineus i Gibraltar.

Aquest feixisme hispànic no és una fe política, Franco ho tenia clar quan deia que ell no es ficava en política, aquest feixisme falangista i nacional-catòlic és la fe dels opressors, és la força dels covards, és la solidaritat dels mal nascuts, és la coherència dels incoherents, és l'educació dels mal educats. És una fera, fluixa de ventre que, quan es veu rodejada i lluita a la desesperada, intenta esquitxar als altres amb la seva merda.

Ara, aquest feixisme hispànic, impulsat per Ciutadans i el Partit Popular, recolzat vergonyosament pel PSOE [/tags/psoe.html], i practicat per agents encaputxats i magistrats prevaricadors, tornar a ser –com l'any 1936– un perill per a Europa, i Europa, com també va passar en el seu temps, no acaba d'adonar-se'n. La península Ibèrica torna a ser el camp de proves del feixisme europeu. Europa ha de comprendre que, si aquí tornen a guanyar, el desastre pot ser immens.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/05/23/feixisme-hispanic/915230.html?utm_source=rss